

DECIZIE

02 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevschi

examinând recursul declarat de către Vladimir Cojocari, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Cojocari împotriva Marelui Stat Major al Armatei Naționale cu privire la anularea procesului verbal, recunoașterea și restabilirea calității de participant de luptă din cadrul conflictului armat din Transnistria cu atribuirea statutului de veteran de război cu eliberarea legitimației de veteran de război, repararea prejudiciului material și moral, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, prin care a fost respinsă cererea de repunere în termenul de declarare a apelului și restituită cererea de apel depusă de către Vladimir Cojocari ca fiind depusă înafara termenului legal,

c o n s t a t ă:

La 27 mai 2011, Vladimir Cojocari a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Marelui Stat Major al Armatei Naționale cu privire la anularea procesului verbal, recunoașterea și restabilirea calității de participant de luptă din cadrul conflictului armat din Transnistria cu atribuirea statutului de veteran de război cu eliberarea legitimației de veteran de război, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că s-a adresat cu o cerere prealabilă către SAM raionul Briceni pentru obținerea statutului de veteran și eliberarea legitimației de veteran de război. La data de 28 aprilie 2011 a primit răspuns la cererea depusă la Direcția Personal, Marele Stat Major al Armatei Naționale, prin care a fost informat că conform procesului –verbal nr. 10 din 06 aprilie 2011 a fost adoptată decizia de a nu-l confirma ca participant la acțiunile de luptă din cadrul conflictului armat, neexistând temei pentru atribuirea statutului de veteran de război și eliberarea legitimației respective.

Consideră că decizia adoptată este ilegală și pasibilă de a fi anulată invocând că conform extrasului din procesul-verbal nr. 4 al ședinței comisiei raionale pentru soluționarea problemelor participanților la conflictul armat pentru apărarea integrității și independenței Republicii Moldova din 05 mai 2005, comisia raională Briceni a examinat în baza cererilor fișelor personale ale participanților la conflictul armat pentru apărarea integrității și independenței Republicii Moldova și certificatul Comisariatului de Poliție Briceni, prin care a decis a confirma

participarea la conflictul armat din Transnistria a cet. Cojocari Vladimir Pentelei din 22 aprilie 1992 pînă la 02 mai 1992.

Conform livretului militar al lui Cojocari Vladimir la fila nr. 7, rubrica nr. 18 – participare la lupte, este scris că a participat la apărarea integrității și independenței Republicii Moldova, faptul dat se confirmă prin ordinul nr. 21 din 10 martie 2004 Spitalului din Lipcani r-nul Briceni și Extrasul din ordinul nr. 48 al Spitalului Central al Raionului Briceni din 20 aprilie 1992, precum și prin declarațiile coparticipanților cet. Sîrbu Grigore și cet. Șestac Victor.

Mai susține că, statutul de participant la conflictul armat pentru apărarea integrității și independenței Republicii Moldova a lui Cojocari Vladimir corespunde realității și prevederilor legale.

Ulterior, Vladimir Cojocari a depus cerere suplimentară prin care și-a concretizat pretențiile solicitînd: anularea procesului-verbal nr. 10 din 06 aprilie 2011, adoptat de Comisia Marelui Stat major al Armatei Naționale pentru examinarea autenticității documentelor confirmative în vederea eliberării legitimațiilor veteranilor de război și participarea la lichidarea consecințelor catastrofei de la CAE Cernobîl; recunoașterea și restabilirea statutului de veteran de război – în special, în calitate de persoană civilă delegată în vederea îndeplinirii unor misiuni speciale în scopul asigurării eficienței acțiunilor de luptă din cadrul conflictului armat; obligarea eliberării legitimației de veteran de război pe numele lui Vladimir Cojocari de către Comisia Marelui Stat Major al Armatei Naționale pentru examinarea autenticității documentelor confirmative în vederea eliberării legitimațiilor veteranilor de război și participarea la lichidarea consecințelor catastrofei de la CAE Cernobîl; repararea prejudiciului material în mărime de 3500 lei, alocațiile lunare achitate veteranilor de război în mărime de 100 lei pentru trei ani, adică 36 luni; repararea prejudiciului moral în mărime de 15000 lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3500 lei.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2011 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2012 a fost admis recursul declarat de către Vladimir Cojocari, casată hotărîrea primei instanțe cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2013 a fost strămutată acțiunea după competență teritorială și jurisdicțională la Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 octombrie 2013 acțiunea lui Vladimir Cojocari a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014 a fost respinsă cererea de repunere în termenul de declarare a apelului a lui Vladimir Cojocari și a fost restituită lui Vladimir Cojocari cererea de apel ca fiind depusă în afara termenului legal.

La 21 februarie 2014, în termenul prevăzut de lege, Vladimir Cojocari a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, cerînd admiterea acestuia, casarea încheierii și trimiterea pricinii spre judecarea apelului în instanța de apel.

Recurentul Vladimir Cojocari în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de apel, deoarece instanța de apel la emiterea acesteia a încălcat normele de drept procedural.

A indicat că la 06 noiembrie 2013 a solicitat repunerea în termen unde a argumentat dovada imposibilității îndeplinirii actului de procedură în interiorul termenului prevăzut de lege.

Mai mult participanților la proces care nu au fost prezenți la pronunțarea dispozitivului hotărârii primesc copia hotărârii în decurs de 5 zile însă el nu a recepționat copia acesteia.

Consideră că cererea de repunere în termen întemeiată și probată, deoarece el a fost internat în spital în staționar, în legătură cu problemele de sănătate și anume că în perioada 21 octombrie 2013 – 30 octombrie 2013, iar după ce a fost externat a urmat tratament la domiciliu, fapt confirmat prin extrasul eliberat de IMSP SR Briceni.

În conformitate cu art. 426 al. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de trei luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Pe parcursul judecării pricinii s-a constatat că prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 octombrie 2013 acțiunea lui Vladimir Cojocaru a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 06 noiembrie 2013, Vladimir Cojocari a depus o cerere de apel, solicitând totodată și repunerea în termen a apelului.

Instanța de apel, prin încheierea din 06 februarie 2014, a respins cererea de repunere în termenul de declarare a apelului a lui Vladimir Cojocari și a restituit cererea de apel depusă de către Vladimir Cojocari ca fiind depusă în afara termenului legal.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului și, anume, din procesul-verbal al ședinței de judecată a primei instanțe din 03 octombrie 2013 rezultă că reprezentantul recurentului, Daniela Cojocaru, care a participat la examinarea cauzei chiar de la inițierea acesteia în instanța de judecată a fost prezentă în ședința de judecată, a dat explicații, a luat parte la susținerile verbale și în prezența ei a fost pronunțat dispozitivul hotărârii, fiindu-le explicate căile și termenul de atac a acesteia.

Cu toate acestea, Vladimir Cojocari prin intermediul reprezentantului său Daniela Cojocaru a declarat apel la 06 noiembrie 2013, adică cu depășirea

termenului de 30 zile prevăzut de lege și anume cu depășirea termenului de declarare a apelului cu 2 zile.

De asemenea, s-a stabilit solicitarea repunerii în termen din motivul stării de sănătate a recurentului Vladimir Cojocari, anexînd la cerere de apel certificatul medical, însă fără a prezenta dovada imposibilității îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 326 alin. (3) CPC se stabilește posibilitatea repunerii în termen a cererii de apel, această procedură fiind ghidată de prevederile art. 116 CPC.

În conformitate cu art. 116 alin. (1), (3) și (4) Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Repunerea în termen nu poate fi dispusă decît în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Reieșind din normele de drept procedural enunțate Vladimir Cojocari trebuia să-și exercite dreptul la acțiune înainte de îndeplinirea termenului de 30 zile, calculat din ziua pronunțării hotărârii. Însă recurentul și reprezentantul acestuia a ignorat acest fapt și a contestat hotărîrea primei instanțe abia la 06 noiembrie 2013, astfel fiind omis termenul căii de atac cu două zile.

Prin urmare, instanța de apel întemeiat a concluzionat că Vladimir Cojocari a depus cerere de apel cu omiterea termenului prevăzut de lege, deoarece legislația procedurală prevede expres declararea apelului în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Nu poate fi considerat drept temeinic argumentul recurentului precum că termenul de depunere a apelului urmează a fi calculat de la data cînd a primit copia dispozitivului hotărârii, deoarece recurentul interpretează eronat norma de drept procedurală, cu atît mai mult că în cadrul examinării pricini a fost asistat de avocat care a fost prezent la data pronunțării dispozitivului hotărârii și care a primit copia dispozitivului, fapt confirmat prin semnătura acestuia în recipisa din 03 octombrie 2013 (f.d.186). S-a mai stabilit că prin mandatul nr. 0043192 din 15 iunie 2011 se atestă dreptul avocatului Daniela Cojocaru de a contesta hotărîrea primei instanțe, iar în situația în care Vladimir Cojocari a fost internat staționar în spital justifică posibilitatea recurentului de a declara apel prin intermediul avocatului.

De asemenea, din certificatul medical anexat la actele pricinii se denotă faptul că recurentul Vladimir Cojocari a avut posibilitate personală să formuleze cererea de apel, dat fiind că a fost externat la 30 octombrie 2013, iar termenul limită de declarare a apelului a expirat la 04 noiembrie 2013. Or, termenul de contestare cu apel a hotărârii primei instanțe este de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, astfel încît acesta nu poate fi exonerat de prescrierea termenului pe acest temei, decît în cazurile existenței unor motive întemeiate, care justifică imposibilitatea declarării apelului în termenul stabilit de lege.

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel temeinic și

legal a respins cererea de repunere în termenul de declarare a apelului și a restituit cererea de apel depusă de către Vladimir Cojocari, iar ultimul în cererea de recurs nu a invocat nici un argument ce ar răsturna concluzia instanței de apel.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Vladimir Cojocari.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Cojocari împotriva Marelui Stat Major al Armatei Naționale cu privire la anularea procesului verbal, recunoașterea și restabilirea calității de participant de luptă din cadrul conflictului armat din Transnistria cu atribuirea statutului de veteran de război cu eliberarea legitimației de veteran de război, repararea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi